

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6217010119
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6217010119.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovaného S. D. st. a spol. za prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 3. mája 2018 o odvolaní obžalovaných S. D. st., E. D., O. D. a S. D. ml. proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 54/2017 zo dňa 27. 11. 2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaných S. D. st., E. D., O. D. a S. D. ml. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 3T 54/2017 zo dňa 27. 11. 2017 boli obžalovaní S. D. st., E. D., O. D. a S. D. ml. uznaní za vinných z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák., ktorého sa mali dopustiť tým, že dňa 12. 07. 2016 v čase okolo 13.30 h na príjazdovej ceste medzi rodinnými domami číslo X a číslo XX v obci I. J. obžalovaní napadli C. V., nar. XX. XX. XXXX, tak, že keď menovaný vystúpil z motorového vozidla obžalovaný S. D. st. ho udrel drevenou palicou do oblasti hlavy, poškodený v dôsledku úderu spadol na zem, kde ho potom obžalovaný S. D. st. ďalej udieral drevenou palicou po tele a obžalovaní E. D., O. D. a S. D. ml. ho kopali do oblasti celého tela, poškodený v dôsledku útoku obžalovaných utrpel ľahký otras mozgu, pomliaždenie temenno-záhlavnej oblasti vľavo s hematómom, odreninu čelovo-temennej oblasti vľavo, pomliaždenie okoločnej oblasti vľavo s hematómom, pomliaždenie ľavej driekovej oblasti s odreninou pásového charakteru, pomliaždenie oblasti ľavej lopatky s odreninou pásového charakteru a odreninu pravého predkolenia s dobou liečby do 7 dní.

Za to boli odsúdení to obžalovaný S. D. st. podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pričom súčasne podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odkladá na skúšobnú dobu 2 rokov.

Obž. E. D. tomuto súd podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, pričom súčasne podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

U obž. O. D. bol uložený trest podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 46 Tr. zák. odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, pričom súčasne podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Napokon v prípade obž. S. D. ml., tomuto súd podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 46 Tr. zák. uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, pričom súčasne

podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu výkon trestu odňatia slobody podmienične odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Záverom rozsudku prvostupňového súdu tento podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. obžalovaných S. D. st., E. D., O. D. a S. D. ml. zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému Sociálna poisťovňa, pobočka Lučenec, ul. Dr. Vodu 6, 984 01 Lučenec, škodu vo výške 9,- Eur a poškodenému UNION zdravotná poisťovňa, a. s., Bajkalská 29/A, 821 08 Bratislava, škodu vo výške 607,85 Eur.

V prípade poškodeného C. V., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom I. J. 4, XXX XX A. I. tento prvostupňový súd podľa § 288 ods. 1 Tr. por., so svojim nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že po vyhodnotení všetkých vykonaných dôkazoch na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že všetci 4 obžalovaní, pritom každý z nich inou mierou, sa podieľali na fyzickom napadnutí poškodeného na mieste verejnosti prístupnom, čím týmto konaním naplnili znaky prečinu, pre ktorý bola na nich podaná prokurátorom obžaloba. Konanie obvinených bolo pritom úmyselné a cieľavedomé, vedené k ublíženiu poškodenému. Zdôrazňuje pritom, že to bol obž. S. D. ml., ktorý vyvolal tento incident tým, že ukázal prostredník poškodenému a kopol mu do zadnej časti motorového vozidla, čím donútil poškodeného vystúpiť z auta, čo bolo vytvorením situácie, aby mohli všetci obžalovaní ho spoločne napadnúť. Prvostupňový súd konštatuje, že nemožno uznať obhajobu obžalovaných, že sa museli voči poškodenému brániť, keďže tento na nich zaútočil. Obžalovaní boli voči nemu vo fyzickej presile a preto sa javí táto obhajoba ako účelová. Konanie obžalovaných súd nemohol vyhodnotiť ako konanie o nižšej intenzite, ktoré by napĺňalo znaky priestupku, pretože útok bol vedený voči poškodenému na rôznych častiach tela viacerými osobami v zjavnej presile, čomu zodpovedá aj rozsah a mechanizmus spôsobených mu zranení. Takéto výtržnicke konanie jednoznačne, podľa názoru prvostupňového súdu, naplnilo znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva. Poukazuje pritom najmä na výpoveď poškodeného, znalecký posudok, ako i záznam z incidentu, ktorý bol nahraný na mobilný telefón družkou poškodeného s tým, že o tomto dôkaze mali strany vedomosť už v prípravnom konaní, nakoľko bol zažurnalizovaný vo vyšetrovacom spise a tento záznam jednoznačne potvrdzuje nespochybniteľný záver o tom, že prvým útočiacim pri incidente bol obžalovaný E. D. a do incidentu sa zapojili i ostatní spoluobžalovaní. Prvostupňový súd tiež konštatuje, že obžalovaní k vykonaniu tohto dôkazu na hlavnom pojednávaní nemali žiadne pripomienky.

V súvislosti s ukladanými trestami prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatuje, že tresty ukladal s poukazom na intenzitu útoku jednotlivých osôb, kde u obž. S. D. st. prihliadol na jednu poľahčujúcu a jednu priťažujúcu okolnosť a to, že doposiaľ viedol riadny život a že bol už za trestný čin odsúdený, pričom v posledných rokoch sa dopustil viacerých priestupkov, za ktoré bol postihnutý blokovou pokutou, vo väčšine prípadov za porušenie pravidiel cestnej premávky, avšak v troch prípadoch boli vedené voči nemu priestupkové konania práve za vyhrážania sa za vedenie sporov s poškodeným C. V., kde v každom prípade bolo konanie zastavené. Celkovo z odpisu registra trestov vyplýva, že bol 7-krát súdne trestaný, avšak hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený.

U obž. E. D. pri ukladaní trestu prvostupňový súd prihliadol okrem intenzity útoku i na jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že viedol riadny život a jednu priťažujúcu okolnosť, že bol v minulosti odsúdený. Tento obžalovaný nemá v ústrednej evidencii priestupkov MV SR žiadny záznam, celkovo bol 8-krát súdne trestaný za rôznorodú trestnú činnosť, avšak vo všetkých prípadoch sa na neho hľadá ako keby nebol odsúdený.

U obž. O. D. prvostupňový súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť, t.j. že doposiaľ viedol riadny život a žiadnu priťažujúcu okolnosť, pričom tomuto uložil trest odňatia slobody mierne nad dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby a ani tento obžalovaný nemá záznam v registri trestov, ani v registri priestupkov MV SR.

U obž. S. D. ml. prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že doposiaľ viedol riadny život a žiadnu priťažujúcu okolnosť, tento rovnako nemá záznam v registri trestov a v evidencii priestupkov má však dva záznamy, pričom v oboch prípadoch bolo priestupkové konanie zastavené a predmetom šetrenia bol incident so zhodnou osobou - poškodeným C. V. I táto okolnosť svedčí o tom, že medzi obžalovanými na jednej strane a poškodeným C. V. existujú nedorozumenia a konflikty, ktoré boli v predchádzajúcom období predmetom šetrenia príslušných orgánov.

S poukazom potom na výsledky dokazovania okresný súd rozhodol o náhrade škody vo vzťahu k Sociálnej poisťovni a taktiež i UNION zdravotnej poisťovni, kde obžalovaných zaviazal spoločne a nerozdielne uhradiť spôsobenú škodu a v prípade obž. C. V., tohto odkázal na civilný proces z dôvodu, že poškodený si riadne škodu nevyčíslil, uvádzal len všeobecne uplatňovaný nárok na náhradu škody a preto prípadné rozhodovanie o náhrade škody v trestnom konaní by bolo spojené s ďalším dokazovaním, ktoré by trestný proces neúmerne predĺžil. S poukazom na tento záver potom postupoval tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podali odvolanie všetci 4 obžalovaní, prokurátor sa vzdal práva podať opravný prostriedok, rovnako tak i poškodený.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaných S. D. st., E. D., O. D. a S. D. ml. uvádza, že títo nenapadli C. V., ale naopak bol to C. V., ktorý napadol kovovou tyčou S. D. ml., ktorého išiel S. D. st. brániť. Keď to videli E. D. a O. D., títo im bežali na pomoc. Podľa názoru obhajcu obžalovaných je evidentné, že celý skutok bol zinscenovaný C. V. s cieľom poškodiť obžalovaných, nakoľko tento pred incidentom naschvál v okne svojho rodinného domu nastavil kameru, ktorou si tento skutok dokumentoval s cieľom použiť ho ako dôkaz voči obvineným. Poukazuje ďalej na znalecký posudok K. T., z ktorého vyplýva, že zranenia, ktoré boli spôsobené C. V. neboli vedené takou intenzitou, že by to vážne ohrozilo jeho život alebo zdravie, čo len potvrdzuje, že útok voči C. V. mal obranný a nie útočný charakter. Zdôrazňuje pritom, že rozsudok okresného súdu a obžaloba sú postavené na účelovej výpovedi poškodeného a ním vyhotovenom obrazovom a zvukovom zázname, ktorý si vyhotovil v rozpore so zákonom, len za účelom vystaviť obžalovaných trestnému stíhaniu a týmto sa im pomstiť za dlhodobé susedské spory, kde takýto dôkaz nie je možné použiť v trestnom konaní a ani v inom konaní. Takéto konanie s cieľom poškodiť obžalovaných je podľa názoru obhajcu obžalovaných protizákonné, ale môže za určitých predpokladov naplniť skutkovú podstatu priestupku a trestného činu. Tiež uvádzajú, že rozsudok prvostupňového súdu nezohľadnil skutočnosť, že jeden z obžalovaných bol podľa znaleckého dokazovania v čase spáchania skutku v stave zmenšenej príčetnosti. S poukazom na znalecké dokazovanie namietajú i výšku spôsobenej škody, ktorú si uplatnila Sociálna poisťovňa a Poisťovňa UNION. Podaním odvolania sa domáhajú zrušenia rozsudku prvostupňového súdu s tým, aby boli obžalovaní spod obžaloby oslobodení.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v zmysle žiadosti všetkých 4 obžalovaných v ich neprítomnosti, len za účasti ich obhajcu, obhajca obžalovaných sa v plnom rozsahu pridržiaval písomných dôvodov odvolania s tým, že podľa jeho názoru konanie trpí vadou nezákonnosti, vzhľadom na dôkaz, ktorý bol pripustený a to nahrávku. Poukazoval tiež na to, že predmetný skutok mohol byť posúdený ako priestupok a nie ako trestný čin. Naproti tomu intervenujúci krajský prokurátor bol toho názoru, že rozsudok okresného súdu považuje za zákonný a správny tak z hľadiska uznania viny, ako i uložených trestov a odvolania obžalovaných navrhol zamietnuť. Taktiež prítomný poškodený považuje rozsudok prvostupňového súdu za správny.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaných odvolaní všetkými 4 obžalovanými v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolania obžalovaných, nie sú dôvodné.

Prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne rozviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Prvostupňový súd si zdôvodnil i svoje rozhodnutie o náhrade škody. So závermi prvostupňového súdu, ktoré sú uvedené v odôvodnení rozsudku sa i krajský súd v plnom rozsahu stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Navyše krajský súd uvádza, že obžalovaní sú v plnom rozsahu usvedčovaní svedeckou výpoveďou poškodeného C. V., s ktorého výpoveďou korešpondujú nielen závery znaleckého dokazovania, kde sú popísané zranenia, ktoré utrpel poškodený C. V., ale i lekárske

správy s pripojenou fotodokumentáciou a to nielen osoby poškodeného, ale i motorového vozidla, na ktoré útočili obžalovaní.

Vo vzťahu k obrazovému záznamu, ktorý si zhotovil poškodený - jeho priateľka a ktorý dôkaz až v odvolacom konaní ako nezákonný napadli obžalovaní (na hlavnom pojednávaní nemali pripomienky k vykonaniu tohto dôkazu), i v tomto smere krajský súd konštatuje, že ide o dôkaz, ktorý v plnom rozsahu preukazuje pravdivosť a vierohodnosť výpovede poškodeného. K zákonnosti tohto dôkazu krajský súd poznamenáva, že v danom prípade bol monitorovaný priestor na verejnej komunikácii bez toho, aby zasahoval akýmkoľvek spôsobom do súkromia osôb obžalovaných. Podľa názoru krajského súdu, ktorý si v rámci prípravy na verejné zasadnutie prehral tento záznam, to boli práve obžalovaní, ktorí čakali na moment, kedy odchádza poškodený od svojho bytu a je zjavné, že títo obžalovaní na neho prví zaútočili a to na jeho motorové vozidlo a to nielen kopancami, ale i palicou, pričom je zrejmé, že miesto útoku si nezvolil poškodený, ale boli to obžalovaní, ktorí zaútočili na poškodeného na verejnej komunikácii. Podľa názoru Krajského súdu v Banskej Bystrici tento dôkaz, hoci bol zabezpečený poškodeným, svedčí výlučne len o tom, že kto bol iniciátorom útoku a svedčí aj o intenzite tohto útoku. Za rozhodujúci dôkaz však z hľadiska uznania viny treba považovať výpoveď poškodeného, znalecké dokazovanie, fotodokumentáciu a podobne. Krajský súd konštatuje, že pri vzniku tohto dôkazu nebolo zasahované do práv dotknutých osôb, ale boli to práve obžalovaní, ktorí svojvoľne zaútočili na poškodeného na mieste verejnosti prístupnom, kde poškodený vopred nemohol očakávať, že práve na tomto mieste dôjde k útoku. Bola to len zhoda okolností, ktoré zaznamenali prvotný útok obžalovaných, kde následne sa dej útoku odohráva mimo kamery. Až záver incidentu je potom napokon zachytený na tomto videozázname. I z uvedených dôvodov je preto krajský súd toho názoru, že tento dôkaz mohol súd vykonať na hlavnom pojednávaní, kde z tohto dôkazu je zrejmé, že útok nevyprovokoval poškodený, ale boli to obžalovaní, ktorí útok vyprovokovali zhodou okolností práve pred kamerou, ktorá snímala inkriminovaný priestor - ulicu pred domom.

S poukazom potom na skutočnosť, že v plnom rozsahu vykonané dokazovanie potvrdzuje záver o vine obžalovaných a vzhľadom na skutočnosť, že tresty, ktoré boli uložené, sú skutočne výchovné a miere, považoval potom krajský súd odvolania obžalovaných za nedôvodné a tieto v zmysle ust. § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.